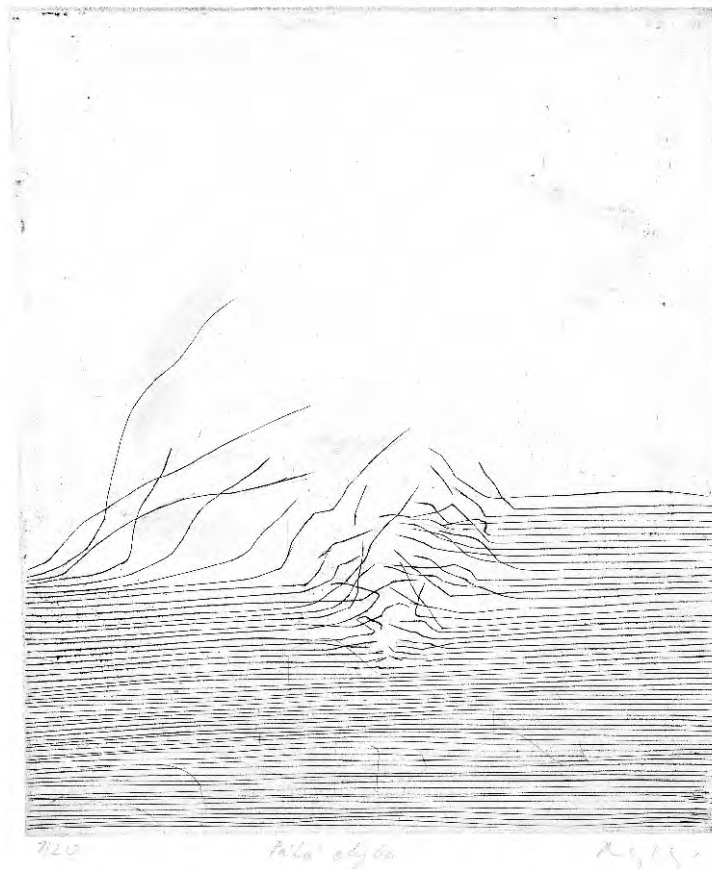

Grafika **Zuzany Nováčkové** se vzpěčuje výkladu. Není to proto, že by nebylo o čem hovořit, ale spíše proto, že se jí většinou daří říci všechno, co chce, výtvarnou řečí, aniž by bylo nutno cokoli dodávat slovy. Její grafické listy nepředstírají duchaplnou hloubku. Ve své opravdovosti prostě hluboké jsou, a to bez filozofujících podtextů. Zuzana Nováčková má do té míry ujasněnou svoji životní filozofii, že necítí potřebu seznamovat se svými myšlenkovými postupy okolí.

Její grafika je v pravém slova smyslu ženská. Je zároveň věcná i citlivá, nechce ani bořit, ani stavět. Zuzana Nováčková má schopnost plně prožít chvíli. Souvisí to jistě s její intenzívní osobností, s jejím smyslem pro realitu a s opravdovostí, kterou vkládá do všeho, co dělá. Mimo to má překvapující technické schopnosti, které jí umožňují věnovat se plně tvůrčí stránce. Sama vypráví, že její setkání s grafikou – a to dosti dlouho po přijetí na Akademii výtvarných umění – bylo osudové. Popisuje svůj pocit, jako by se rozpomínala na něco, co už kdysi uměla i na svou posedlost tímto „rozpomínáním“, která ji od příchodu do grafické speciálky přímo zachvátila. I v rámci naší současné grafiky, jejíž technická stránka je na vysokém stupni, je řemeslná jistota Nováčkové nadprůměrná, zejména v technice leptu, akvatinty a suché jehly, jimiž se většinou vyjadřuje.

(...) Zuzana Nováčková nelyrizuje, ani nedává svým pracím literární podtext. Snaží se o přímé převedení svého vizuálního niterného pocitu do grafického listu. Prostota, kterou to vyžaduje, a technická jistota jsou jí dány stejně jako odvaha jít neochvějně touto cestou, která nedovoluje efekty a jejíž výsledky oslovují často jen pozorné a vnímavě diváky.

Jan Orlíková (Brabcová), říjen 1985

*Zuzana Nováčková: Pátá chyba
rvtina. 41 x 34 cm. 1986*

Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.
Archiv výtvarného umění o.s.

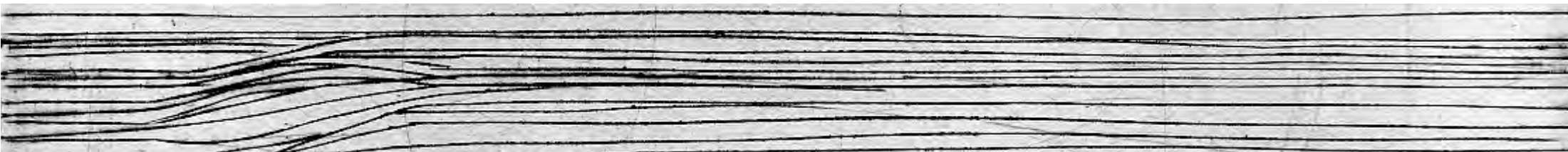
Vás srdečně zvou
na dvacátou osmou výstavu cyklu
Setkávání

Zuzana Nováčková Grafika

zahájení ve středu 10. února 2010
v 16:30 hodin

otevřeno 11. února - 2. dubna 2010
po-pá 8.00-16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR
Boční II, 140 00 Praha 4-Spořilov
www.ig.cas.cz
www.artarchiv.cz

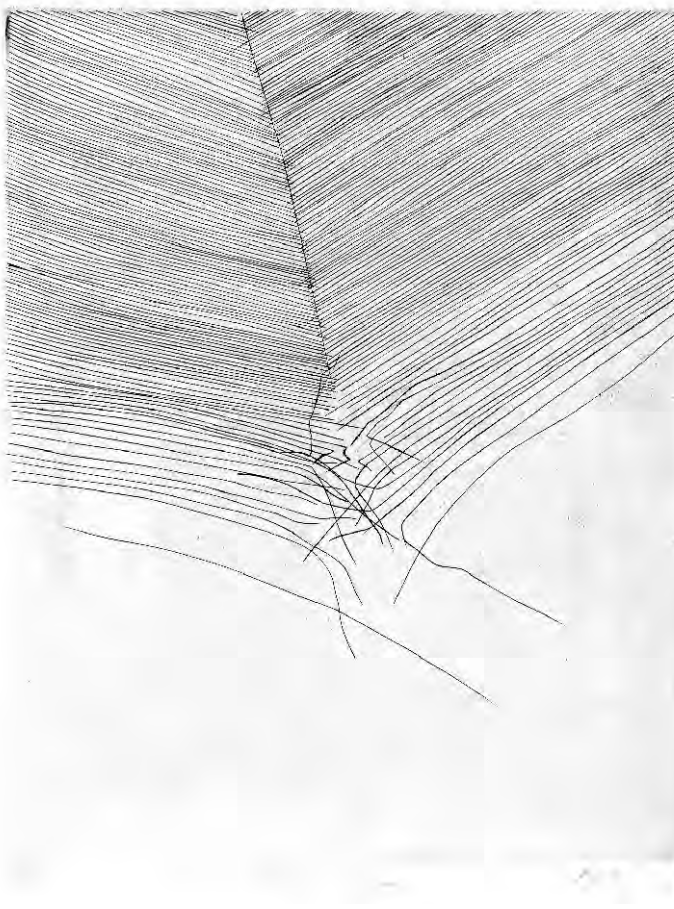
„Nevěřím, že při úspěchu hraje velkou roli náhoda. Buď v sobě člověk sílu má, a pak prorazí bez ohledu na podmínky, nebo je nemá, stane se z něho dobrý kumštýř a celý život vytváří to solidní podhoubí, ze kterého roste špička.“

„Když čtu životopisné romány, většinou mi vstávají vlasy na hlavě. Určitě napáchaly spoustu škody v představách lidí o malířích: kdo nemá hlad a netrpí, není velký umělec. Prostě názor, že nejlepší je ten, kdo nejvíc křičí a dělá blbiny. Přitom je to naopak. Lidé obdaření opravdovou vnitřní „pružinou“ většinou sedí potichu doma a pracují.“

„Začínala jsem abstrakcí. Tehdy se mi zdála ideální pro vyjádření citové situace. Zklamání, smutku, radosti. Pak jsem narazila na 'strop'. Technicky jsem šla nahoru, ale obsah se nedal rozšířit. Najednou to bylo všechno jenom obměna námětů, které jsem kdysi, poprvé, udělala nejlíp. Navíc šlo o záznamy mých osobních prožitků, srozumitelné dobře pro mne, ale velice málo nebo vůbec pro ostatní. Tak přišel zlom. Co dál. Od té doby jsem se v podobné situaci ocitla několikrát a pokaždé pomohlo totéž co tehdy: sednout ke stolu a bez oddechu kreslit podle přírody. Cokoli. Kámen, krystal, kytku. Potupně ze mne zmatek spadne a začnu se pomalu hledat. A o to jde. Najít se. Nezáleží na tom, v čem.“

„Život a práce u mne běží vedle sebe, můj názor se nemění žádným vnějším vlivem. Spíš se projevuje v technice. Když je mi hůř, dělám víc expresivně.“

„Krásný obsah a špatná technika je totéž jako prázdný obsah a výborná technika. Dalo by se říct,

Zuzana Nováčková: Čtvrtá chyba
rytina, 41 x 33 cm, 1986

že grafiku dělá každý, ale málokdo dělá doopravdy grafiku.“

Jestli sleduju, co se děje v mém oboru ve světě? Ono je nejlepší buď nevědět vůbec nic, anebo všechno. Když se člověk jen čas od času o něčem novém doví, 'jde do kolen'. Ale takové omámení jej o týden, o měsíc zpozdí, než se sním srovná.“

Zuzana Nováčková, *Mladý svět* 1979, připravil Jiří Páček

„ Já myslím, že to, co dělám, je jakási komunikace se mnou samotnou. Často ty grafiky vznikají jako ozvěna svého pojmenování. Já totiž cítím dost, řekla bych, literárně. Mám často pocit, že bych měla psát, ale snažím-li se formulovat slovně, zase mě to nutí k absolutní zkratce. A tak najednou zase formuluji obrazem. A navíc jsem trochu mystik, což je ostatně asi běžná ženská vlastnost. A to všechno se promítá do mých grafik.“

z rozhovoru s Pavlem Káchou, *Nechat se vést citem*, Svobodné slovo 18. 8. 1983

